

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 kwietnia 2023 r.

Pozycja 110

POSTANOWIENIE z dnia 19 czerwca 2018 r. Sygn. akt Ts 180/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Michał Warciński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej S.K.S. w sprawie zgodności:

- 1) art. 825 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.) z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 883 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.) z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W sporządzonej przez adwokata i wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 12 września 2017 r. (data nadania) skardze konstytucyjnej S.K.S. (dalej: skarżący) zakwestionował zgodność art. 825 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.; dalej: k.p.c.) z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji w zakresie, w jakim uniemożliwia dłużnikowi złożenie skutecznego wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego świadczeń alimentacyjnych, mimo wnoszenia regularnie i w terminie należności alimentacyjnych, oraz zgodność art. 883 § 2 k.p.c. z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji w zakresie, w jakim uzależnia możliwość żądania przez dłużnika umorzenia egzekucji co do świadczeń alimentacyjnych, prócz uiszczenia wszystkich świadczeń wymagalnych i złożenia na rachunek depozytowy Ministra Finansów sumy równającej się sumie świadczeń okresowych za sześć miesięcy, z równoczesnym umocowaniem komornika do podejmowania tej sumy, od toczenia się tylko i wyłącznie egzekucji z wynagrodzenia za pracę oraz tych sposobów egzekucji, do których stosuje się przepisy z wynagrodzenia za pracę.

1 lutego 2018 r. do Trybunału wpłynęło pismo skarżącego zawierające oświadczenie o cofnięciu skargi konstytucyjnej z 12 września 2017 r.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK) wnioskodawca może do rozpoczęcia rozprawy wycofać wniosek, pytanie prawne albo skargę konstytucyjną. W myśl utrwalonego orzecznictwa Trybunału prawo do cofnięcia skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy mieści się w granicach swobodnego uznania skarżącego i jest odzwierciedleniem zasady dyspozycyjności, na której opiera się postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym (por. postanowienie TK z 4 marca 1999 r., sygn. akt SK 16/98, OTK ZU nr 2/1999, poz. 26).

Cofnięcie skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy nie podlega zatem kontroli Trybunału Konstytucyjnego.

W związku z tym Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.